

Det gør vi så på vores pc'er, og det betyder naturligvis også, at baggrunden for en større psykologisk sikkerhed skabes.

Så havde hr. Knud Erik Hansen en række betænkeligheder. Jeg har allerede kommenteret det med det teknologineutrale, men jeg vil samtidig godt komme med en enkelt bemærkning om dette med, at man kan have sin elektroniske signatur liggende på sit apparatur, dvs. at det er en del af selve pc'en. Det er den ene mulighed.

Den anden mulighed er naturligvis, at man anskaffer sig et signaturkort, og at man anskaffer sig en kortlæser. Begge dele er ganske billige eller i hvert fald forholdsvis billige, det koster formentlig et par hundrede kroner for et kort og en 500-600 kr. eller noget i den retning for en kortlæser. Og hvis man i stedet for foretrækker at have det liggende på sin pc, er det noget, man umiddelbart kan gøre.

I øvrigt tror jeg, at det vil udvikle sig sådan, at det bliver så almindeligt at arbejde på denne her måde, at der i fremtidige generationer af pc'er formentlig vil være indbygget en kortlæser, sådan at det hører med til det standardudstyr, man anskaffer sig.

Til spørgsmålet om kontrol, som hr. Søren Kolstrup var inde på, forstod jeg indlægget sådan, at man som forbruger ikke kunne føle sig særlig sikker, og at det her var gået så hurtigt, at man ikke rigtig havde tænkt over forbrugernes interesser. Jeg vil gerne på det bestemteste afvise, at forbrugernes interesser og forbrugernes sikkerhed ikke har været særlig interessant for os, der har lavet lovforslaget. Det er det, der er selve udgangspunktet for forslaget, og det er derfor, at jeg lægger vægt på at tale om ikke blot den faktiske sikkerhed, men også om den psykologiske sikkerhed.

Og hvis man vil spørge om, hvordan man så kan aflæse det i lovforslaget, vil jeg gerne pege på § 18, hvor der er en række af de forskellige håndgreb eller håndtag, som man har til at skabe sikkerheden, både i form af de påbud, som man kan få i forhold til sikkerheden, og rapporteringsforpligtelser. Der er også andre, der har været inde på den revisorordning, der kommer ind i billedet.

Så alt i alt mener jeg, at man er på meget sikker grund, når det gælder det at få et system, som på den ene side ikke har fastlåst sig rent teknisk, og på den anden side sætter forbrugernes fuldstændig indlysende krav om sikkerhed, når man går ud på nettet og laver større

dispositioner, og får dem tilgodeset, og for det tredje også får det gjort på en sådan måde, at det ikke er alt for overvældende bureaukratisk.

Men alt i alt synes jeg, at det har været en meget positiv debat. Der vil naturligvis være en masse tekniske spørgsmål, som vi måske med større udbytte kan diskutere i udvalget. Jeg vil give tilsagn om, at vi vil stå helt oppe på tærerne i Forskningsudvalget for at besvare spørgsmålene hurtigt. Hvis der er behov for yderligere teknisk uddybning af en række ting, leverer vi også gerne det, enten fra os selv eller fra andre, hvor vi nu kan skaffe det.

Så jeg ser frem til, at vi nu omsider i denne folketingsssamling kan få lovgivningen om sikkerhed på nettet bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Sikkerheden i det her er jo meget vigtig, og jeg er enig med ministeren i, at det både er den reelle sikkerhed og også den psykologiske sikkerhed, hvis det virkelig skal blive udbredt. Og derfor vil det være meget betænkeligt, hvis vi laver nogle systemer, hvor det viser sig, at vi får måske tre eller fire sager, hvor en signatur er misbrugt. Det kan faktisk komme til at skade systemet ganske meget.

Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi lægger vægt på også at diskutere, hvad det er for en optimal sikkerhed, vi kan give brugerne, og om det er nødvendigt, at vi faktisk via lovgivning er enige om, at ting så vidt muligt skal være teknologiuafhængige. Men man kan godt diskutere teknologiformer, og dér er det jo principielt, om signaturen ligger på pc'en, eller den ligger adskilt fra pc'en. Vi kunne godt have diskussionen om, i hvilket omfang det er nødvendigt faktisk at sikre brugerne – hvis de vil have det – mulighed for, at de kan få og har ret til at få en signatur, der ligger adskilt fra pc'en.

Jeg synes, det er vigtig diskussion, fordi jeg tror, at det kan være et reelt problem, men det er klart, at det også kan blive et psykologisk problem, hvis vi ikke sørger for den optimale sikkerhed.

Så mangler jeg faktisk en kommentar til, hvad det offentliges rolle skal være i etableringen af det her. Jeg synes bl.a., det er problematisk, hvis man alene satser på private udbydere, at man så kun kan have aftaler, der gælder over 6 år.